

slaget har mødt Modstand dels fra Regeringens Side, dels ogsaa fra enkelte Medlemmers Side, der have udtalt sig paa deres Partis Vegne, forelægge det paa ny, idet vi mene at have al Grund til at antage, at det er et Emne, om hvilket man ganske sikkert vil komme til at lovgive i den kommende Tid. Med disse Par Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslagets Fremme. Jeg forventer, at det vil blive henvist til et Udvalg, og haaber, at det vil blive muligt for dette Udvalg at afgive en Betænkning i denne Samling, for at man kan faa Lejlighed til at se, hvorledes dette Tings Flertal ved Afstemningen stiller sig til den i Forslaget nedlagte Tanke.

Leth-Espensen: Baade denne og den følgende Sag paa Dagsordenen høre til den Slags Sager, som have min fuldeste Sympati. Naar jeg alligevel tager Ordet, er det, fordi jeg mener, at enhver Ting bør nævnes med sit rette Navn. Det, som disse to Forslag i Virkeligheden indeholde, er, at der i hvert af dem ligger et Stykke Beskyttelse. Det maa jo erindres, at Beskyttelse ikke er andet end det, at en Samfundsklasse faar en Fordel paa en anden Samfundsklasses Bekostning. Nu vide De meget vel, at jeg ikke er doktrinær paa Beskyttelsesspørgsmaalet, og af den Grund godt kunde gaa med til dette Forslag; men jeg finder, at saa længe man vil sætte os Landmænd uden for det, som man mener er berettiget for alle andre, saa længe ere vi ogsaa berettigede til at vise hen til det Faktum, at man, naar man vil have Beskyttelsesspørgsmaalet frem i dette Lovforslag, gør Landbruget til en Undtagelse, og at man overhovedet gør Landbruget til en Undtagelse, hver Gang der er Tale om under en eller anden Form at indsmugle Beskyttelse i Samfundet. Under disse Omstændigheder er Landbruget nødt til at gaa i Spidsen som Frikonkurrencemænd, og vi kunne ikke være med til, at Forslag af denne Natur fremmes, saa længe man nægter os at komme ind under lignende Beskyttelse. For øvrigt haaber jeg ved denne Lejlighed at høre Tingets almindelig anerkendte Frikonkurrence-Profeter træde op, idet jeg synes, at der er Grund for dem til at slaa til Lyd for deres Anskuelser ved en Sag som denne og den følgende.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*): Jeg skal ligesom den ærede Ordfører for Forslagsstillerne indskrænke mig til at henvisse til de Forhandlinger, der have været

førte om denne Sag i forrige Samling, og jeg skal da særlig fremhæve, at jeg ganske slutter mig til de Udtalelser, der fremkom fra den daværende Indenrigsminister, og til, hvad han udtalte, baade om denne og den følgende Sag, nemlig, at Regeringen ikke var i Stand til at medvirke til disse Sagers Gennemførelse.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*J. Jensen*): Over for det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Leth Espensen) skal jeg sige, at han har Ret, naar han betegner dette Forslag som et Stykke Beskyttelse. Det er ganske naturligt, det er en Beskyttelse af de økonomisk svage mod de økonomisk stærke, og en Beskyttelse af den Art vil ganske sikkert ogsaa altid kunne vente at finde Talsmænd i det Parti, jeg tilhører. Men naar det ærede Medlem viser hen til Toldbeskyttelse og vil anlægge den samme Maalestok paa det foreliggende Forslag som paa Toldbeskyttelsen, tror jeg nok, at han driver sine Konsekvenser lidt for vidt; thi det er maaské en af de væsentligste Grunde til Modstand mod Beskyttelsen, at man netop frygter for, at Tolden i højere Grad vil komme dem til gode, der ikke særlig trænge dertil, men derimod ikke vil komme dem til gode, der kunne have Gavn af den. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at vi havde gjort Undtagelse over for Landbruget, saa har han Ret, for saa vidt som der ikke er truffet nogen Bestemmelse i saa Henseende, men i selve Lovforslaget henvist til, at man gennem en nedsat Kommission maatte foretage en nærmere Undersøgelse. Men jeg skal sige til det ærede Medlem, at naar han forlanger Beskyttelse for Landbrugerne, saa ligger der deri, at de ikke komme ind under denne Lov, en Fordel, som de vist i høj Grad ville sætte Pris paa. Lige over for den højtærede Minister maa jeg beklage, at han indtager den samme Stilling som hans Forgænger. Jeg vil ikke paastaa, at det har overrasket mig, thi da den højtærede Minister ogsaa var Medlem af det tidligere Kabinet, kunde jeg nok tænke mig, at han ikke vilde indtage en Stilling i Modsætning til den tidligere Indenrigsminister, den nuværende Konseilspræsident. Jeg kan derfor ikke paa Forslagsstillernes Vegne gøre mig noget Haab om Regeringens Tilslutning og maa altsaa resignere med det Haab, at Forslaget, selv om det ikke har vundet Regeringens Sympati eller kan vente at vinde den, dog kan vinde nogen Sympati i dette Ting som Repræ-